

ENTREVISTA

Medhat Abbas, director de l'Hospital Al-Shifa de Gaza

Eugènia Riera

Institut Català Internacional per la Pau

Medhat Abbas, *director de l'Hospital Al-Shifa de Gaza*

Quan parlem de ciutats bombardejades, Gaza ens ve inevitablement al cap. Les operacions militars d'Israel han portat la destrucció a la Franja i els atacs no han esquivat ni escoles ni hospitals. Ni tan sols els centres sanitaris són espais segurs, com ens recorda en aquesta entervist el metge Medhat Abbas, actual director del principal hospital de Gaza, Al-Shifa. Abbas ens parla de les enormes dificultats que tenen els hospitals per atendre els malalts, per la falta de medicaments i les precàries infraestructures. La violència i el bloqueig d'Israel els ha deixat a tocar del col·lapse.

- Com és el dia a dia actual a l'hospital d'Al-Shifa? Pot donar resposta a tots els pacients que rep?

Rebem milers de pacients cada any, la població està augmentat i l'hospital és molt vell. El departament de medicina interna s'ha hagut de tancar per risc d'esfondrament, l'hospital de maternitat està punt de caure, i els altres edificis no són suficients per rebre l'excés de pacients que tenim. Caldria tirar a terra els edificis vells i reconstruir-ne de nous, però no és factible per la situació econòmica que tenim.

- Fins a quin punt és culpa del bloqueig d'Israel?

És evident que el bloqueig afecta la situació econòmica. Les fronteres estan tancades, la gent no pot entrar i sortir, no tenim aeroport. I tot això afecta, clar, el subministrament de medicaments i de material sanitari. Tot arriba en retard. Tenim

problemes per enviar pacients a fora per rebre tractament. Els efectes del bloqueig són molts. L'economia està col·lapsada. Estem buscant donants de fora que ens ajudin perquè no tenim ingressos al país. Aquí vivim en una presó.

- Les bombes d'Israel han caigut fins i tot sobre els hospitals de Gaza. Hi ha algun lloc segur a Gaza?

No. No hi ha cap seguretat per la població civil. Ni un institut, ni un hospital, ni una escola, ni una mesquita, ni un centre de culte... res és segur. Qualsevol lloc està amenaçat durant la guerra. Els israelians no distingeixen entre les parts i la majoria de les víctimes de la guerra són civils. Al voltant del 33% de les víctimes van ser dones i nens durant l'última guerra. Ningú se sent segur a Gaza perquè no hi ha cap lloc segur.

“ El dia a dia de l'hospital és molt crític. Falten medicaments i material sanitari i no podem atendre l'excés de pacients que tenim ”

- Però hi ha gent que busca refugi en els hospitals...

Insisteixo que l'hospital no és un lloc segur. Si que és veritat que quan la gent es veu obligada a abandonar casa seva sovint pensa que els hospitals són segurs i vénen a amagar-s'hi, perquè no tenen altra sortida. Però no hi ha cap seguretat. Sempre parlem de les institucions que han d'estar protegides per la llei internacional humanitària però això aquí és una il·lusió. Aquí es cometen crims de guerra als ulls de la comunitat internacional i ningú té voluntat de donar-hi resposta. És innegable que hem tingut atacs als hospitals. El mateix hospital Al-Shifa ha estat bombardejat i també l'hospital d'Al-Aksa va ser atacat. Tres persones van morir i setanta van quedar ferides dins del recinte. L'hospital d'Al-Awda va ser completament derruït pels israelians. Trenta nens van resultar ferits en un altre atac, un dels quals es va asfixiar pel fum de les bombes. I també en una altra ciutat, a Beit Hanoun, l'hospital va ser atacat i va quedar parcialment destruït. No hi ha rutes segures ni pel personal mèdic. Israel no respecta el Dret Internacional Humanitari ni la Convenció de Ginebra.

- **Davant d'això, si pogués tenir coma interlocutor el govern israelià què li diria?**

Que ens deixi viure en pau i marxi del nostre país.

- **Veu alguna sortida al cicle de violència que viu la Franja de Gaza?**

Això hauria de preguntar-ho als polítics, jo només sóc el director de l'hospital. Però si que puc dir que la situació empitjora cada dia, que hi ha continus atacs a la Franja de Gaza. I el dia a dia a l'hospital és molt crític, la situació és miserable. Patim la falta de medicaments i de material sanitari, i la falta d'espai per atendre els malalts. I per resoldre tots els problemes cal una solució política. Necessitem més pressupost, reconstruir nous edificis i també que es paguin els salaris. El 60% del nostre personal no cobra des de fa tres anys. Alguns problemes vénen pel bloqueig d'Israel, altres per la pobresa i altres per l'actitud del govern. La situació és molt dura.

© Generalitat de Catalunya